

holde sig til en opret Stilling, og dernæst kommer det andet Punktum, som siger: „Naar et saadant Arrestrum ikke kan skaffes tilveie i Felten eller under andre Omstændigheder, udføres Straffen paa den Maade, at den Paagjældende saaledes bindes, om mulig paa et indelukket Sted, til en Væg, en Pæl, et Træ eller en anden Gjenstand, at han ikke kan sætte eller lægge sig.“ Denne Bestemmelse, at det skulde være tilladt at binde et Menneske til en Pæl eller til en Væg, er Noget, hvorom jeg tør sige, at det er skandaløst og efter min Mening vil det stride imod al Gædsfølelse og være saa ærefrænkende, som Noget vel kan være, hvorfor jeg heller ikke kan være med til at stemme for en Paragraf, hvori der findes en saadan Bestemmelse. Jeg har imidlertid tilladt mig at stille et Forslag til § 17, som gaar ud paa, at den Bestemmelse, som her er omtalt, skal udgaa, men siden jeg har stillet mit Forslag, er jeg bleven gjort opmærksom paa, at det ikke godt lader sig vedtage saaledes, som det er, men at der maa gøres nogen Forandring deri. Jeg tror nemlig, at den sidste Del af Paragrafen tillige maatte udgaa, og da jeg nu har tilladt mig at anbefale Forslaget under Nr. 33, hvilket jeg fremdeles vedbliver at gjøre, skal jeg tage mit Forslag til § 17 tilbage, idet jeg, hvis dette Forslag under Nr. 33 ikke bliver vedtaget, dog forbeholder mig at stille mit Forslag til § 17 op igjen til 3die Behandling saaledes ændret, at det kan blive ordentlig afslømt. Jeg tager altsaa mit Forslag til § 17 tilbage.

Da Ingen optog det saaledes frafaldne Forslag til § 17, bortfaldt det.

Chr. Minessad: Der er en Bemærkning af de to første ærede Talere, til hvilken jeg kan slutte mig, nemlig den, at der har været levet Udvalget en altfor kort Tid til Behandlingen af denne Sag. Naar derfor det skulde ske, som jeg temmelig tydelig forudsiger vil ske, nemlig at Thingets Flertal vil forkaste ogsaa denne Lov, saa er det ikke med nogen stor Sorg, at jeg ser dette ske, thi det er min Overvisning, at denne Lov kan trænge

til en meget grundigere Gjennemgaaen fra dette Things Side end den, det har været Udvalget muligt at skænke den i de ikke fuldt 14 Dage, som vi have havt til at behandle et saa stort Lovarbejde. Der er derimod et andet Punkt, hvori jeg ingenlunde er enig med de samme to ærede Talere. Naar der er Tale om saadanne Straffe som Tapp, Arrest i Vøien og staaende Arrest — Straffe, som vel ikke i sig selv ere saa særdeles haarde, og som navnlig ere meget mindre haarde end de Straffe, som man ganske uantastet lader staa, s. Ex. Fængsel paa Band og Brød, men Straffe, hvorimod det dog er lykkedes at reise en stærk Opinion — saa er Stillingen unegtelig langt behageligere for dem, der angribe saadanne Straffe, end for dem, der forsvare dem. Angriberne have til deres Naadighed at paabe- raabe sig menneffeligt Værd, Humanitet, de tale om barbariske Straffe og Skampletter i Lovgivningen; vi Andre maa indskrænke os til ganske tørt og nøgternt at tale om Tjenestens Liv og Opretholdelsen af Disciplinen i Hæren osv. Af disse Straffe er der kun en, der forekommer mig at kunne have noget egentlig Skolelsen Stødende ved sig, det er Tappstraffen. Enhver legemlig Tugtelse har naturligvis altid noget Stødende, naar den anvendes paa vorne Mennesker, det skal jeg villig indrømme; men, mine Herrer, det kan jo dog ikke nytte, at man ikke vil tage Hensyn til de saagodtsom enstemmige Domme hos alle dem, hvem i Særdeleshed Ansvaret for Flaadens Uddannelse paahviler. Naar vi have foreliggende for os saagodtsom enstemmige Vidnesbyrd fra alle Jurisdiktionschefer om Nødvendigheden af saadanne Straffe, hvem Ansvaret paahviler, vil det dog, forekommer det mig, være meget dristigt af os at se bort fra saadanne Udtalelser. Dertil kommer, hvad den legemlige Tugt angaar, at den jo efter Lovudkastet er indskrænket i en meget betydelig Grad, men det er jo i sig selv indlysende, at det er nødvendigt at have dette eller et andet Middel — hvis man kunde angive noget — der kunde træde i Stedet for det, der fattes ombord, hvor man s. Ex. ikke kan anvende meget langvarige Fængselsstraffe. Medens man i Land kan anvende Fængsel paa Band og Brød indtil 30 Dage,